

1947-12-20

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Hvad familien skulle i Nyborg vides ikke.

Den lille syerske fra Strandgyden kendes ikke. Heller ikke Charles.

Det vides ikke, hvad Lauritz Pedersens svigerinde og hendes mand hed.

Svigerinden var formodentlig Lauritz Petersens første kones søster. Det er også uklart, hvor deres fælles gård, Dalsgaard, lå.

Sender's location:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Edel -

Ena -

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Henning Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Peter Andreas Larsen

Gudmund Larsen

Else Larsen, Andreas Larsens kone

Pernille Marryat

Ib Marryat Johansen

Axel Müller

Lauritz Pedersen

Georg Poulsen
Janna Schou
Lars Swane
Rigmor Thorsen
Erik Warberg Larsen
Grete Warberg Larsen
Lise Warberg Larsen
Martin Warberg Larsen
Erik Warberg Larsen, søn af Erik og
Grethe
Laura Warberg Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0654

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura/Bibbe Warberg
Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

22 Dec. 1947.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov

13-3-2007.

21-6-2000.

BWP.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St Fyen

[I brevet:]

[Indsat julemærke med teksten: "Jul 1947 Danmark".

Lindøgaard

20-11-

1947.

Kære lille Dis!

Her har du mig saa igen til det rigtige Julebrev; nu er det Aften jeg har ikke travlt med noget og her er Fred og Stilhed. Peter er taget til Odense, Edel og det lille Snakkehoved til Ena gaar til Munkebo om et Øjeblik; naar Ena er her i Stuen er hun meget stilfærdig, siger ikke ret meget, men naar hun er her i Køkkenet hos Edel gaar den lille Knevver uafbrudt – bogstavelig talt; jeg har sagt til Edel, at det var næsten uudholdeligt at høre paa, her er jo saa lydt, men hun bremser hende aldrig. Hvor findes der er Paradis uden Slangen?

Jeg er saa mærkværdig fremmelig med al Ting i Aar, det skyldes naturligvis den gode Hjælp fra Edel jeg kan godt sidde og smaadrive lidt uden at det gør noget og til de sidste Dage, Mandag og Tirsdag er der ikke meget at gøre. Vi har ellers i Aar bagt Smaakager for Grete, hun har Besvær nok med alt sit, naar hun har de to Børn at passe med al den Vask; de Børn skinner ogsaa altid af Renhed. Vi har bagt Vanillekranse, Jødekager, Kakaokager og brune Kager og 12 Lagkagebunde til hende; vi selv skulde have 6 Bunde, saa Edel bagte i Formiddags 18 Bunde, og da der kun kan staa een Kageform ad Gangen i Ovnen [”i Ovnen” indsat over linjen], kan du forstaa, at det var et helt anseligt Job. De skal have Barsedaab dernede i Morgen; Bibbe skal bære den lille henrivende Dreng og Lauritz skal staa Fadder; jeg tager ikke med i Kirke, maa være lidt forsigtig til Julen, men haaber, at Lauritz vil køre herom ad og tage mig med derned eft. Gudstjenesten jeg er ikke begyndt at gaa ud endnu. Det skal kun være Kaffebord, det er saa fornuftigt af dem at de ikke laver stor Spisning.

Hvor det dog er vidunderligt, lille Dis, at du har faaet din Arbejdslyst og –evne tilbage igen, for det er jo Tegn paa, at Fysikken er kommen i Orden igen; hvem kender ikke den rædsomme Ugidelighed naar man har været fysisk nedbrudt; mon ikke Åndens Grundlag er Fysikken – ja naturligvis kun til en vis Grad. Det er dog sjovt, at du paa dine gamle - jeg mener ældre – Dage er bleven bildende Kunstner, det er forbløffende med dine to Børnebøger. Og Tillykke med Kakkelovnen; det var sikkert haardt tiltrængt og skal nok hjælpe Axel godt. Og Stolen – ja man kan jo ikke faa både i Pose og i Sæk, og den Stol, han fik af Charles, der der staar ved Siden af Skrivebordet, er da egentlig behagelig at sidde i, jeg nød den da den Sommer, jeg var hos Jer; dette med at der ikke bruges nævne-

2.
værdig mere Brændsel paa denne Maade, skal nok passe; det foreholdt jeg til Fru Thorsen, naar hun, da de boede i Kærbyhus, kun fyrede i den ene Kakkelovn, som saa skulde opvarme Nabostuen; jeg sagde altid, der bruges ikke mere Brændsel, og Varmen bliver meget behageligere. Du ved ikke, lille Dis, hvor det glæder mig, og hvor jeg tager Del i din Glæde over, at Axel bedres, det er rigtignok vidunderligt, og hvor mærkeligt, at Axel har den Bankvirksomhed i Udsigt; jeg har ogsaa hele Tiden sagt – eller skrevet – at der ganske sikkert kunde blive Arbejde ved et eller andet, naar han holdt op med Frihavnen.

Du skriver som Efterskrift i dit Brev: "Hvor pragtfuldt, at Lauritz vil hente os i Nyborg, og at vi skal hjem til dem først," jeg ved ikke rigtig, hvad du mener med det; naar du og jeg kommer til Nyborg er vi jo, hvor vi skal være; jeg skrev vist blot at Lauritz (en af de Dage, vi er i Nyborg) vil komme ud efter os saa vi kan besøge dem i Bovense. Stedet er, efter Lauritz' Raad funden, det ligger ved Stranden lige ved Skoven. Men lad os nu først se, om det bliver til noget, der er jo længe til.

Forleden dag fik vi Besøg af en ung, meget tiltalende Maler fra Odense, Georg Poulsen, han bad om at laane nogle af vore Las-Billeder X; X til en Udstilling i Odense i Anl. af hans 80 Aars Fødselsd. d. 27-12. [X "til en Udstilling i Odense i Anl. af hans 80 Aars Fødselsd. d. 27-12." indsat over linjen]; han fik 4; bl.a. de smaa Fuglebilleder som Las malede til Agraren, da han kun var 14-16 Aar; jeg havde ladet dem indramme, det ene oven paa det andet [Tegning] – saadan; 2 Fuglekonger og en Rødirisk; det er det allerførste i Kataloget, som er ordnet efter Aarstal; dette fra 1881 – dog med Spørgsmaalstegn, for jeg mener at vide, at han var 16 Aar, da han lavede dem. Manse fik Indbydelse til Udstillingens Aabning i Dag; han og Peter var derude og de havde moret sig godt, Las Puf og Else var der

Las havde været saa levende og gaaet og virket – regeret, tror jeg, Manse sagde! Tænk, at han tager ind til Magisterens Begravelse, gid vi dog maa faa lidt mildt Vejr, jeg synes, det er lidt letsindigt – paa denne Aarstid, de vilde se at komme hjem samme Dag. Jeg haaber, at Manse vil tage derover ogsaa, men ved det ikke bestemt.

Agraren, Manse og jeg er bedt til Middagen paa Lases Fødselsdag i Dag om 8 Dage; Manse er bleven udvalgt, fordi han og Las er saa særlig gode venner, der er altid en umaadelig Mængde Snak imellem dem, naar de er sammen, ellers hverken Tinge, Bibbe, Henning, Bror og Lasse Sw. det vilde jo være at gribe for vidt om sig, da jo

3.

deres respektive Mænd og Koner saa ogsaa skulde med. Jeg baade glæder mig og ikke glæder mig. Man er ikke rigtig i Humør til en stor Fest, naar man er saa opfyldt af Sorg over lille Lugge – havde det bare været et Par Maaneder senere. Vi skal spise i Værkstedet, hvad vi ogsaa gjorde, da de lavede Fest for Rie, da hun fyldte 70; skønt det var d. 5te Juni, frøs jeg saa det stod efter, fordi jeg sad lige ved Døren, der gik ustandselig, naar de opvartende skulde ud og ind; det havde jeg - lidt bekymret - fortalt Manse, og tænk i Dag sagde han til Puf, hvem han jo traf i Odense, om de ikke vilde sætte mig, saa jeg ikke fik Træk fra Døren. Ved du, hvad jeg skal iføres ved Selskabet: den brune uldne Kjole, som du sendte mig i Fjor. Mon jeg dog har fortalt dig, at den er bleven saa smuk? der er en Begejstring over hele Linien de Par Gange, jeg har haft den paa den har den lille Syerske oppe fra Strandgyden rigtignok haft Held med. Jeg har nok en sort Silkekjole, men dels er den gammeldags og dels tør jeg ikke tage saa tynd en Kjole paa; du synes vist, jeg er blev svært omsorgsfuld med mit Helbred, men Gang paa Gang har jeg i dette Efteraar haft Lungebetændelsefornemmelser, ondt i Bryst og Ryg med Stik og hvad der hører til, som da jeg virkelig fik Lungeb. for et Par Aar siden, saa jeg synes, det er kun min forbandede Pligt at passe lidt paa. Fejlen er sikkert min egen, idet jeg har forsømt at hærde mig lidt ved at gaa Ture hver Dag, men det er nu ikke altid saa nemt.

Mon jeg har fortalt dig, at vi er flyttet ned i Spisestuen for i Vinter; Stuen var ikke til at varme op med Tørv; det bliver et stort Savn i Julen, men det maa ta's: Havestuen er lettere at fyre op for et Par enkelte Dage, der skulde alligevel Ild for Maries Skyld – altsaa lidt Varme ind i Gæstekamret, der hvor du laa. Vi tager saa Juletræet i Havestuen og nøjes med det, som det kan blive. Nu kan jeg ikke mere i Aften, maaske kan jeg skrive lidt mere i morgen el. paa Mandag, saa kan jeg fortælle lidt om Barnedaaben.

Søndag Aften Saa kommer vi til Afslutningen! Klokken blev lidt mange, Aftenen er gaaet med et pudsigt Job: Edel havde købt en Dukke (14 Kr!) fra Agr. og mig til Lise, og Edel havde som sin Andel i Gaven strikket Drengestøj til den, Bukser med Seler over Strikkeblusen, vældig smart, men da vi manglede en Æske til at lægge ham i, fik jeg den Ide at lave en Slags Vugge, formet som et gammeldags Dejgtru [Tegning] af Pap; Endestykkerne ogsaa af Pap

4.

syede Edel paa, men jeg holdt paa den; saa klistrede vi den over med et blomstrende Juleindpakningspapir, og den blev noget saa elegant, han ligger helt som i en Moses-Kurv. Men Tid tog det min Sandten. Vi tænker, at Lise bliver salig.

Barnedaaben gik saa godt; de var lidt møre af Kirkegangen, for vores lille, der blev døbt Erik Warberg Larsen, og saa et andet lille Barn, havde begge brølet af deres små Lungers fulde Kraft – hele Tiden! Præsten havde været kendelig enerveret. Lauritz og Bibbe kørte saa ned med Drengen og Else, som havde "taget Huen af" og kom saa op efter os. Da vi kom derned laa Lillebror stadig og brølede; jeg fik ham op og vissede ham, det hjalp lidt, men stadig kom der smaa Hulk – nej den Kirkefærd havde været for meget for Lillebrors spæde Nerver. Saa kom Tinge og Grete, og der faldt Ro over os ved et festligt Kaffeboard med 2 Lagkager Wienerbrød, Sandkage og alle mine Smaakager. De havde en Flaske Vin, som vi nød og drak Skaaler i; Agraren og jeg havde 50 Cerutter med til dem i Daabsgave, vi giver jo ikke hinanden Julegaver i Aar, derfor kaldte vi det Daabsgave, af mig fik han desuden en Sparekassebog med 10 Kr. Det er saa morsomt at se, saa glad Bibbe er ved Lauritz, men jeg tror nok, hun er lidt overvældet af Arbejdet, fordi der er saa meget Selskabelighed; hun kan saa daarlig døje al den Selskabelighed. De bliver en Mængde Juleaften, hele Personalet fra Dalsgaard, du ved, hans første Kones Fødegård, som Lauritz stadig ejer sammen med Svigerinden og hendes Mand; den skal for Resten sælges nu. – Jeg tror nok, Bibbe glæder sig som et Barn til at naa over Nytaar. Mon ikke det gaar dig som mig, at naar vi gaar og passer til Jul, har man stadig Erikshaab Julene i Tankerne, hvor var de Juleforberedelser festlige, ja næsten hellige staar de nu i ens Erindring.

Og saa vil da til sidst ønske dig og Axel en glædelig Jul sammen med Jeres lille Nillebarn vil du hilse Janna og Ib saa mange Gange fra mig og ønske dem alt godt for Jul og Nytaar.

De kærligste Hilsner, lille Dis, fra din Junge.

Brevet er for anseligt til jeg har Mod paa Gennemlæsning. Find selv ud af Fejltagelserne.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Tre eller fire små billeder af fuglekonger og en rødirlisk malet af Johannes Larsen, da han var 14-16 år. Billederne ejedes af Johanne og Adolph Larsen. Johannes Larsen havde foræret sin bror, Adolph, disse værker, og Johanne havde fået dem indrammet.

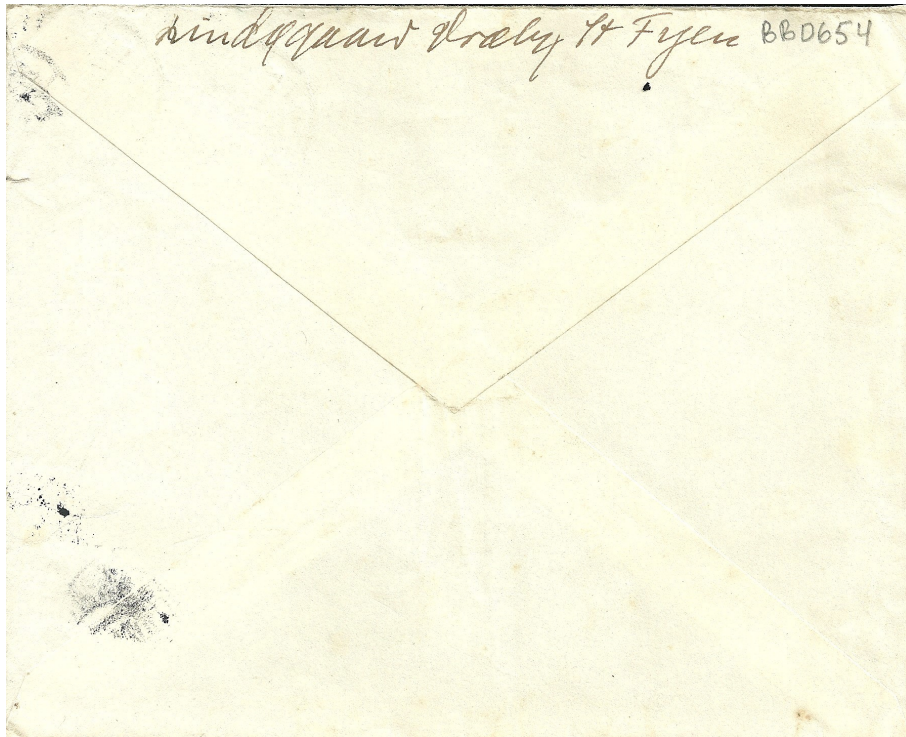
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lindegård

20-12-1947.

Kære lille Lis!

Har du mig saa igen til det rigtige julebæ, nu a
det afløen, jeg har ikke travlt med noget og her er
Fred og Nidhed; Peter er taget til Apenese, Edsel og det
lille Snakkehornet til Esna gaar til Munketo om
et Øjeblik; naar Esna er her i Stuen er hun meget
skilfardig, siger ikke ret meget, men naar hun er
i Stakket har Edsel gaar den lille Knepper rap-
brødt - bogstavelig talt; jeg har sagt til Edsel, at det
var næsten uindhaeldelig at høre paa, her er jo
saa lydt, men hun kommer hende aldrig;
Kvor findes der et Paradis uden Stanken?

Jeg er saa markværdig fremmedly, videt at Ting i
dan, det skyldes naturligvis den gode Hjælp fra Edsel
jeg kan godt sidde og smadrede lidt uden at det
gør noget og til de sidste Dage, Mandag og Tirsdag,
er der ikke meget at gøre. Vi har ellers i den dag
Smankager for Grete, hun har Børn nok med
alt sit, naar hun har de to Børn at passe med
at den Vask; de Børn skinner ogsaa altid af Ren-
het. Vi har bagt Vanillekranser, fødekager, Kakao-
brune Kager og 12 Lægkagebrønde til hende; Vi
selv skulde have 6 Brønde, saa Edsel bagte i For-
midtag 18 Brønde, og da der kun kan staa een
Kageform at Gangen, kan du forstaa, at det var

880654

et helt anstødt job. Du skal have Børnedeas
derved i Morgen, Bibbe skal have den lille hen-
rivende Dreng og Lauritz skal have Fædder; jeg
tager ikke mit i Kirke, men være lidt forsigtig
med til julen, men haaber, at Lauritz vil køn-
ne om at jeg tager mig med derned eft. Gudstjenesten
jeg er ikke begyndt at gaa ut endnu. Du skal
kun være Kaffebrød, det er saa fornuftigt af dem
at de ikke laver stor Grisning.

Hvor det dog er vidunderligt, lille thio, at du har
faaet din Arbejdslyst og -evne tilbage igen, for det
er jo Tegn paa, at Fysikken er kommen i Orden
igen; hvem kender ikke den raskomme Ugydelighed
naar man har vaeret fysisk medbrudt; men ikke
Andens Grundlag er Fysikken - ja naturligt vis kjoer
til en vis Grad. Det er dog sjovt, at du paa dine
gamle - jeg mener ældre - Dage er bleven bildende
Kunstner, det er forbløffende med dine to
Børnehøje. Og Tilskykke mit Kakkeldøse, der
var sikkert haardt tiltraengt og skal nok hjælpe
Axel godt. Og Stolen - ja man kan jo ikke paa bade
i Pose og i Sak, og den Skal kan fik af Charles, den
du staaer ved Liden af Prinsbordet, er da egentl.
behagelig at sidde i, jeg vil den da den Sommer,
jeg var hos jer, dette mit at du ikke bruger mere

2.

vordig mere Brændsel paa denne Maas, skal
nok passe; det forehaelt ji til Frø Thorsen, naar
hinn, da de haelt ha er i Kæbyhus, keen fyret
i den ene Skakelovn, som saa skulde opvarme
Nabostuen; ji sagde allit, der bruges ikke mere
Brændsel, og Varmen bliue meget behageligere.
Det var ikke, lille Mio, hvor det glæde mig, og hvor
ji lojer del i din Glæde over, at Axel bedres, det
er rigtig nok vidunderligt, og hvor mærkeligt, at
Axel har den Bankvirksomhed i Kjøbt; ji har
ogsaa hele Tiden sagt- eller skrevet- at den ganske
sikkert kunde bliue Arbejde for ham ved et eller
andet, naar han haelt op med Frihansen.

Du skriver som oftest i dit Brev: "Hvad sagt-
puet, at Lauritz vil bliue i Nyborg, og at vi
skal ligge til dem først," ji var ikke rigtig, hvad
du mener med det; naar du og ji kommer til
Nyborg er vi jo, hvor vi skal være; jeg skrev vist det
at Lauritz (en af de Gæst, vi er i Nyborg) vil komme
et efter og saa vi kan besøge dem i Bøense.

Hedet er, efl. Lauritz' Raat funden, det ligger
ved Stranden lige ved Skoven. Men lat os see først
se, om det bliue til noget, der er jo Løng til.

Føleden dag, like vi Besøg af en ung, meget tilb-
talende Maler fra Odense, Georg Poulsen, han har

x til en Udstilling i Odense i Anf. af hans 80 Aars Fødselsd.
d. 27-12.

om at laane nogle af vore das-Billeder; han fik 4; bl. a. de smaa Fuglebilleder som hans maler til Agneren, da han kun var 14-16 Aar; j. laudt lodet dem indramme, det endoven paa det anden - saadan, i Fuglekonger og en Flodirisk; det er det allerførste i Kataloget, som er ordnet efter Aarsal, d. 1881 - dog med Spigpenen tegn, for j. mener at vide, at han var 16 Aar, da han laudt dem. Maure fik Indbydelse til Udstillingens Aabning i Dag; han og Peter var derude, og de havde meget sig godt, das Prof. og Eric var der. Das havde været saa levende og gaad og virket - regeret, tror j. Maure sagde! Tænk, at han tager int til Magisterens Begravelse, git vi dog, maa paa lidt mildt Vejr, j. synes, det er lidt lidt indigt - paa denne Aarsal, de vilde se at komme hjem sammen Dag. j. lauder, Maure vil tage de over og paa, men det ikko bestemt. Agneren, Maure og j. er beth til Middagen paa Lars. Fødselsdag i Dag om 8 Dage; Maure er bleven udvalgt, fordi han og das er saa særlig gode Venner, der er albit en uunaadelig Maurede Snak imellem dem, naar de er sammen, eller hverken Ting, Bibels, Hemning, Brov og Lasse Per. det vilde j. være at gribe for irdt om sig, da j.

3.

deres respektive Mænd og Kone saa ogsaa
skulle smit. Jeg baade glæder mig og ikke
glæder mig. Man er ikke rigtig i Humør til en
stor Fest, naar man er saa opfyldt af Sorg over
lillebrødre - haude det bare endel et Par Maaned-
senere. Vi skal spise i Værkstødet, hvad si ogsaa
gjorde, da de havde Fest for Pils, da brim fyldte
40; skind det var d. 5te Juni, fis j saa det
stod efter, fordi j sat lige ved Døren, der gik ustand-
selig, naar de opvartende skulde ud og ind;
det brude j lidt bekymret fortalt Mause, og
sank i Dø, saade han til Puf, hvem han j trof
i Odense, an de ikke vilde sakte mig, saa j ikke
fik Træk fra Døren. Ved du, hvad j skal iføres
ved Selakabet: den brim ildue Kjole, som du
sendte mig i Fjer. man j dog har fortalt dig, at
den er bleven saa smuk? den er en Begejstring
over hele Liniem de Par Gang j har haft den paa
den har den lille Syerke oppe fra Strandgylde
rigtig nok haft Held smit. Jeg har nok en sort
Slekkekjole, men dels er den gammeldags og dels
fi j ikke lige saa tynd en Kjole paa. du synes
vist j er blev smit usorgsfuld smit smit selv,
men Gang paa Gang har j i dette Efteraar haft
dunghelbredelse for nemmelser, antt i Brygst og Puff

BB0654

med Stik og hvad der høres til, som da j
virkelig fik drængel. for et Par Aar siden, saa
j synes, det er kun min forbandede Plikt at
passe lidt paa. Fejlen er virkelig min egen,
idell j har fortænt at have mig lidt med at gaa
Tiere hver Dag, men det er nu ikke altid så nemt.

Men j har fortælt dig, at vi er flyttet ned i Speke-
skuen for i Vindue; Stuen var ikke til at varme
op med Tørv; det bliver et stort Larm i juleen, men
det man kær; Hævestuen er lettere af fjerne op for
et Par enkelte Dage, der skulde alligevel Idd for
Maries Skyld - altsaa lidt Varme ind i Gask-
kammeret, der hvor du laa. Vi tager saa juletræet
i Hævestuen og nøjes med det, som det kan blive.

Nu kan j ikke mere i Aften, maaske kan j
skrive lidt mere i Morgen el. paa Mandag,
saa kan j fortælle lidt om Barne daaben

Søndag Aften Saa kommer vi til Afslutningen!
Klokken blev lidt mange, Aftenen er gaaet med
et pudsigt job: Edel havde købt en Dukkke (1 & 1/2!)
for Agt. og mig til disse, og Edel havde som sin Andel
i Gaven strikket Drengtøj til den, Bubber med Pelen
over Strikkobliken, virkelig smart, men da vi mange
ledt en Ake at lægge ham i, fik j den Ide at lave
en Plags Dugge, forrest som et gammeldags Dejg-
træ af Pap; endestykkerne af saa af Pap

4.

smede Edel pap, mens j' boest paa den: saa
skistred vi den over rilet et blomstrende jule-
indpakningspapir, og den blev noget saa elegant,
han ligger helt som i en Moses-Kurv. Men
Tid tog det min Sandten. Vi tænke, at disse
bliver salig.

Barnedaaben gik saa godt, de var lidt mindre
af Kirkegangen, for vores lille, der blev døbt
Erik Warberg Larsen, og saa et andet lille
Barn, havde begge brødet af deres smaa
Kunngens pulde Kraft - alle Tiden! Præsten
havde været kendelig enervet. Laurits og
Bibbe kørte saa ned med Drengen og Elie, som
havde "taget Huen af" og kom saa op, efter os.
Da vi kom derud saa Lillebroer stadig og brødet,
j' fik ham op og vasket ham, det lygde lidt,
men stadig kom den smaa Hulk - nej den
Kirkefærd havde været for meget for Lillebroers
spæde Nerver. Saa kom Ting og Grek, og der faldt
Ro over os med et festligt Kaffebrød med Slagge
Wienerbrød, Sandkage og alle mine Smakkeger.
De havde en Flaske Vin, som vi nød og drak
Skaler i; Agravet og j' havde 50 berette med
fildem i Daabsgave, vi givte jo ikke hinanden
julegaver i Aar, derfor kastede vi det Daabsgave,
af mig fik han desuden en Sparekasse og med 10 Mk.
Det er saa morsomt at se, saa glad Bibbe er

BB0654

ved Laurits, men j' tror nok, huen er lidt
overvældet af Arbejdet, fordi der er saa meget
Selskabelighed; huen kan saa daarl' døje al den
Selskabelighed. De bliver en Mængde pæle oppe,
helt Personalt paa Salsgaard, der ved, huan første
Kones Fødsel, som Laurits, Stadi, ejer sam-
men med Sigerinden og hendes Mand; den
skal for Resten sælges nu. - Jeg tror nok, Bibbe
glæder sig, som et Barn til at naa en Nytaa.

Men det ikke gaar dig som mig, at naa
vi gaar og passer til jul, huan man stadig er i
baade julene i Tankerne, hvor var de julefor-
beredelse festlige, ja næsten hellige staa de nu
i ens Erindring.

Oh saa vil da tilbødt ønske dig, at det en
glædelig jul sammen med jeres lille Nillebarn
vil du blive jamma. Oh saa mange Gange
for mig og ønske dem alt godt for jul og Nytaa.
De kærligste Hilsener, lille Nis, fra din
far.

Brænd en forsendelse
til at j' kan med
paa Gennemløb.
Jind selv ud af Fejbtageren.